

Súd: Okresný súd Levice  
Spisová značka: 13Csp/49/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320203850  
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová  
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4320203850.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou v spore žalobkyne: T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX L. X., O. XXX/X, v konaní zast. Sidor a partneri, s. r. o., so sídlom 920 01 Hlohovec, Železničná 4/A, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom 824 96 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, v konaní zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom 811 04 Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 400 eur, takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400 eur, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400 eur a nahradiť žalobkyni trovy konania. Žalobkyňa ďalej v podanej žalobe uviedla, že žalobkyňa uzatvorila dňa 14.05.2014 so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalovaný zaviazal žalobkyni úver vo výške 1 500 Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 70,01 % a RPMN 69,50 %. Celková čiastka, ktorú mala žalovanému vrátiť bola 3 375,54 Eur. Keďže medzi stranami sporu nedošlo na základe predsporovej výzvy žalobcu k mimosúdnej dohode, domáhala sa žalobkyňa ochrany svojich práv na príslušnom súde. Žalobkyňa uviedla, že Zmluva je v rozpore s právnou úpravou, najmä zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, teda že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom, pričom absencia alebo nesúlad týchto náležitostí so zákonom spôsobuje sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 11.06.2019, sp. zn. 8Csp/62/2016 žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1 535,84 Eur vrátane zaplatenia trov právneho zastúpenia v rozsahu 100% (ďalej ako „Rozsudok“). Rozsudok bol potvrdený aj rozhodnutím Krajského súdu Nitra zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 9Co/21/2020, pričom súdy zistili najmä nasledovné nedostatky zmluvy:

- dohodnutá úroková miera 69,53% podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná,
- zmluva neobsahuje správny údaj o RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť
- zmluva obsahovala takmer nečitateľný text zmluvných podmienok.

Na základe týchto nedostatkov bolo právoplatne rozhodnuté, že úver je bezúročný a bez poplatkov, čo znamenalo, že spotrebiteľ bol povinný veriteľovi vrátiť len istinu úveru; platby prevyšujúce istinu úveru tak predstavovali bezdôvodné obohatenie, ktoré bol žalovaný povinný žalobkyni vydať. Podľa ustanovenia

§ 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z., spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Žalobkyňa má za to, že sú dané všetky podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa citovaného ustanovenia. Vo veci totiž existuje:

1. porušenie povinnosti veriteľom, ktorú povinnosť mu ukladá zákon č. 129/2010 Z. z. ako aj zákon č. 250/2007 Z. z.; konkrétne sa jednalo o uvedenie pravdivých náležitostí úveru zákaz používania nekalých obchodných praktík,
2. spotrebiteľ (žalobkyňa) úspešne uplatnila na súde porušenie predmetných povinností, keďže o nich bolo právoplatne (v prospech spotrebiteľa) rozhodnuté Rozsudkom,
3. príčinná súvislosť, pretože spotrebiteľ bol v predmetnom konaní úspešný práve v dôsledku toho, že veriteľ (žalovaný) porušil právne predpisy a vyhotovil Zmluvu v rozpore s výslovným znením právnej úpravy.

Žiadne ďalšie podmienky na priznanie finančného zadosťučinenia pritom zákon nevyžaduje. Podnikatelia, žalovaný, totiž bežne v rámci obdobných žalôb namietajú účelovo tým, že na strane spotrebiteľa žiadna reálna ujma nevznikla, a teda by zadosťučinenie nemalo byť priznané. Uvedená argumentácia je však nesprávna a účelová, bez opory v právnom poriadku a dokonca v priamom rozpore so samotným účelom inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia. Súdny Slovenskej republiky sa s uvedeným argumentom opakovane zaoberali a konštantne uzatvárajú, že tento argument nemá žiadnu právnu relevanciu. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 07.12.2017, sp. zn. 3Co/101/2017). Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 12.12.2017, sp. zn. 7Co/100/2017). Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 12.12.2017, sp. zn. 7Co/101/2017). Na priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie teda postačí, ak veriteľ poruší práva spotrebiteľa, resp. povinnosti veriteľovi uložené právnou úpravou a spotrebiteľ tieto porušenia úspešne uplatní na súde. Medzi porušením povinnosti a úspešným uplatnením práva musí existovať kauzálny nexus. Spotrebiteľ nemusí utpieť skutočnú škodu, postačí, ak mu takáto škoda hrozí. V tomto prípade však možno konštatovať, že škoda spotrebiteľovi nie len hrozila (čo už samo o sebe je postačujúce na priznanie finančného zadosťučinenia) ale reálne aj vznikla. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia žalobkyňa vyčísluje na sumu 400 Eur. Odplata za poskytnutie úveru formálne predstavovala 1 875,54 Eur; teda v tejto výške boli zároveň ohrozené majetková práva žalobkyne. Preto považujeme výšku primeraného finančného zadosťučinenia 400 Eur za primeranú na to, aby pre spotrebiteľa predstavovala dostatočnú náhradu za diskomfort z dôvodu, že spotrebiteľ bol nútený domáhať sa ochrany práv na súde (aby tak naďalej neznižoval svoj majetok na úkor žalovaného, ktorý postupoval v rozpore so zákonom) a zároveň táto výška finančného zadosťučinenia bude v dostatočnej miere plniť aj odradzovaciu funkciu pre prípadné budúce porušenie práv zo strany žalovaného.

2. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 09.07.2020 pod sp. zn. 13Csp/49/2020 - 48 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní písomne vyjadril k žalobe s prílohami podľa § 167 ods. 2 CSP. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.08.2020.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe s prílohami vyjadril dňa 31.07.2020 a vo vyjadrení poprel splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., na ktoré sa žalobkyňa odvoláva. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Z formulácie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení.

Podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje

- a) úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa,

b) zodpovednosť za porušenie práva alebo povinnosti takto ustanovenej zákonom.

Z podanej žaloby nevyplýva ani preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.. Žalobkyňa ani neoznačila a ani nekonkretizovala, porušenie ktorého práva alebo povinnosti jej zakladá nárok, ktorý si uplatňuje podanou žalobou. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.: Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu završenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický; naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú.

Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Okrem podanej žaloby v tomto konaní bola v časovej bezprostrednosti podaná aj iná žaloba o primerané finančné zadosťučinenie, o ktorej je konanie vedené pod sp. zn. 13Csp/26/2020. Žalobkyni nebránila žiadna existujúca prekážka uplatňovať požiadavku na primerané finančné zadosťučinenie

v jednej žalobe, teda aj s odkazom na rozhodnutie 8Csp/62/2016, na ktoré sa odvoláva

v tomto konaní. Žalobkyni nebránila žiadna objektívna prekážka uplatňovania požiadavky na primerané finančné zadosťučinenie jednou žalobou. Namiesto toho účelovo a spôsobom odporujúcim účelu právnej normy, princípu hospodárnosti a dobrým mravom podáva x žalôb bez toho, aby podala jednu. V rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 12Co/3/2015 sa uvádza, že primerané finančné zadosťučinenie sa má chápať ako odmena spotrebiteľovi za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom. Uvedeným konštatovaním sa vymedzuje, že účel primeraného finančného zadosťučinenia súvisí

s iniciovaním vlastného postupu k ochrane svojich práv. Zadosťučinenie je chápané ako forma náhrady ujmy v nemajetkovej oblasti. Právny poriadok pozná takúto formu náhrady či odškodnenia v rôznych prípadoch a situáciách. Pre porovnanie je možné poukázať na to, že žalobcom požadovaná suma napríklad dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov či poškodení zdravia (porov. príloha k zákonu č. 437/2004 Z. z.). Týmto poukázal žalovaný na to, že požiadavka žalobkyne, ak by bola oprávnená, je zjavne neprimeranou. Podľa žalobcu má uplatňované finančné zadosťučinenie plniť sankčnú

a odradzovaciu funkciu. Tak ako platí princíp „konzumpcie“ sankcií vo verejnom práve, platí aj vo vzťahu k § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z, čo znamená, že priznanie finančného zadosťučinenia znamená finančné zadosťučinenie za všetky skutočnosti, ktoré nastali do rozhodnutia súdu o jeho priznaní. V súvislosti s tvrdeniami žalobkyne o nároku na finančné zadosťučinenie, jeho výške a funkciách žalovaný popiera osobitne aj tvrdenia

o „odradzovacej“ povahe uvedeného nároku. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia neplní ani reparačnú a ani sankčnú funkciu. Ide o súkromnoprávny inštitút občianskoprávneho charakteru, ktorý nemôže plniť funkciu sankcie. V rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 12Co/3/2015 sa uvádza, že primerané finančné zadosťučinenie sa má chápať ako odmena spotrebiteľovi za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom. Uvedeným konštatovaním sa vymedzuje, že účel primeraného finančného zadosťučinenia súvisí s iniciovaním vlastného postupu k ochrane svojich práv.

4. Okresný súd Levica uznesením zo dňa 03.08.2020 sp. zn. 13Csp/49/2020 - 71 vyzval žalobkyňu, aby sa v lehote 15 dní písomne vyjadrila k vyjadreniu žalovaného zo dňa 31.07.2020 podľa § 167 ods. 3 CSP, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.08.2020.

5. Žalobkyňa vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného doručila elektronickým podaním tunajšiemu súdu dňa 14.08.2020, v ktorom poukázala iba na všeobecné a paušálne popieranie nároku žalobkyne na primerané zadosťučinenie. Je nepochybné, že porušenie ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. predstavuje porušenie práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Zákon č. 250/2007 Z. z. je všeobecným zákonom vo vzťahu k spotrebiteľom a dodávateľom, bez ohľadu na špecifiká ich právneho vzťahu. Zákon o spotrebiteľských úveroch je následne zákonom špeciálnym, ktorý konkretizuje práva a povinnosti strán pri uzatváraní zmluvy

o spotrebiteľskom úvere, pričom tento zákon celkom jednoznačne slúži k ochrane spotrebiteľa (už len z dôvodu, že veriteľ má povinnosť uviesť do zmluvy o úvere náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona). Podmienka porušenia práva spotrebiteľa, a to práva na riadne a pravdivé informácie o

poskytovanom produkte uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je splnená (viď nesprávne uvedená RPMN). Súčasne žalovaný porušil povinnosť podľa ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého je povinný zdržať sa konania v rozpore s dobrými mravmi (neprimerane vysoká úroková sadzba). O porušení týchto povinností bolo právoplatne rozhodnuté, pričom tento rozsudok je záväzný pre strany sporu, ako aj pre konajúci súd, nakoľko sa ním vyriešila otázka hmotnoprávneho vzťahu medzi stranami sporu. Za predmetné porušenia pritom zodpovedá práve a výlučne žalovaný, ktorý predmetnú zmluvu

o spotrebiteľskom úvere predložil žalobkyni na podpis a mal z tejto zmluvy prospech. Žalobkyňa teda v žalobe zrozumiteľne uviedla, ktoré práva a povinnosti boli porušené - išlo

o ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj ustanovenie § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorých ustanovení má veriteľ povinnosť riadne a pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach úveru v písomnej forme a povinnosť zdržať sa konania v rozpore s dobrými mravmi. „Aplikujúci režim zákona č. 250/2007 Z. z. je potom nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom

a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti

v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu,

z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Pokiaľ ide o sumu primeraného finančného zadosťučinenia, túto žalobkyňa dostatočne odôvodnila s odkazom na konkrétne skutočnosti. V tejto súvislosti je potrebné tiež zdôrazniť, že výška primeraného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu, teda žalobkyňa ju odhaduje s prihliadnutím na relevantnú súdnu prax a okolnosti prípadu. Túto nie je možné vypočítať tak, ako napr. bezdôvodné obohatenie z bezúročného úveru. Napokon, ďalšími kritériami pre posúdenie výšky primeraného zadosťučinenia sú: intenzita zásahu do práv spotrebiteľa, výška nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžka trvania závadného stavu a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom, spoločenskom živote žalobcu (Krajský súd Trenčín, sp. zn. 4Co/124/2019).

a) intenzita zásahu do práv spotrebiteľa - neuvedenie viacerých obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vrátane nesprávnej RPMN, konanie proti dobrým mravom.

b) výška nedôvodne požadovanej sumy žalovaným - viac ako 1 800 Eur, ktoré žalovaný od žalobkyne požadoval (túto sumu od žalobkyne v podstatnom rozsahu aj získal).

Výška nedôvodne požadovanej sumy zo strany veriteľa (t. j. odplata za úver), je dôležitým hľadiskom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia aj podľa rozhodovacej praxe súdov SR.

c) dĺžka trvania závadného stavu - od uzatvorenia zmluvy (14.05.2014) až do rozhodnutia súdu (21.05.2020), teda viac ako 6 rokov.

d) objektívne spôsobilosti vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobkyne - znižovanie životnej úrovne na úkor žalovaného, ktorý požadoval neprimerane vysokú odplatu za úver a rovnako tak zadržiavanie sumy vo výške viac ako 1 500 Eur, ktorá žalovanému nepatrila (až do právoplatného rozhodnutia súdu).

Napokon nemožno prehliadať skutočnosť, že žalovaný sa odmietal akokoľvek mimosúdne dohodnúť, teda žalobkyňa bola nútená domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu. Rovnaký postoj vo vzťahu k žalobkyni (spotrebiteľovi) a jej nárokom má žalovaný aj v tomto konaní. Záverom žalobkyňa poukazuje aj na sankčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, teda jeho výška musí byť taká, aby bola spôsobilá odradiť žalovaného od ďalšieho protiprávneho konania. Žalobkyni údajne nebránila žiadna prekážka k tomu, aby uplatňovala primerané finančné zadosťučinenie jednou žalobou, nakoľko aktuálne prebiehajú dve takéto konania - 13Csp/26/2020

a 13Csp/49/2020. Tieto tvrdenia nie sú pravdivé, pretože v čase podania žaloby vo veci 13Csp/26/2020 (teda dňa 14.04.2020) žalobkyňa nemohla súčasne uplatňovať aj nárok za porušenie jej práv, ktoré zistil súd v konaní 8Csp/62/2016. Žalobkyňa si v tomto konaní teda uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie, ktorý vznikol až dňa 22.06.2020, pretože v tento deň nadobudol rozsudok 8Csp/62/2016 právoplatnosť. Konanie 13Csp/26/2020 pritom bolo začaté dňa 14.04.2020, teda v čase, kedy druhý nárok žalobkyne ešte neexistoval. Z toho dôvodu žalobkyňa objektívne nemohla podať jednu žalobu na primerané finančné zadosťučinenie, v ktorej by uplatnila oba nároky, pretože by sa sama vystavila neúspechu v konaní, keď časť žaloby by musela byť zamietnutá ako predčasne podaná (nakoľko nárok by v tom čase neexistoval). Súčasne je potrebné uviesť, že od žalobkyne nebolo možné spravodlivo žiadať, aby čakala na právoplatné skončenie všetkých jej konaní voči žalovanému, pretože v čase podania žaloby vo veci 13Csp/26/2020 ani nemohla vedieť, ako jej iný spor dopadne a teda či nárok na primerané finančné zadosťučinenie vôbec vznikne.

6. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 17.08.2020 sp. zn. 13Csp/49/2020 - 85 podľa § 167 ods. 4 CSP vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k vyjadreniu žalobkyne doručeného súdu dňa 14.08.2020, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.09.2020.

7. Na nariadené pojednávanie dňa 03.08.2021 sa právny zástupca žalobkyne nedostavil, predvolanie mal riadne a včas doručené dňa 11.05.2021, neúčast' súdu ospravedlnil podaním zo dňa 12.05.2021, právna zástupkyňa žalovaného predvolanie mala riadne a včas doručené dňom 13.05.2021, neúčast' súdu ospravedlnila elektronickým podaním zo dňa 26.07.2021 z dôvodu hospodárnosti konania, o odročenie nepožiadala a preto podľa § 180 CSP súd vec prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného.

8. Strany sporu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa listinnými dôkazmi a to najmä: rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 11.06.2019 sp. zn. 8Csp/62/2016 - 148, rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 9Co/21/2020 - 223, potvrdením o spôsobe výkonu advokácie Slovenskou advokátkou komorou zo dňa 15.11.2019, žalobou, ktorá došla Okresnému súdu Levice dňa 30.08.2016 vo veci vedenej pod sp. zn. 8Csp/62/2016, rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 09.01.2018 sp. zn. 8Csp/62/2016 - 78, odvolaním žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 09.01.2018 č. k. 8Csp/62/2016 - 78, uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 21.02.2019 sp. zn. 9Co/171/2018 - 118, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie, rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 11.06.2019 sp. zn. 8Csp/62/2016 - 148, právoplatným dňom 22.06.2020, odvolaním žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 11.06.2019 č. k. 8Csp/62/2016 - 148, rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 9Co/21/2020 - 223, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený, žalobou vo veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13Csp/26/2020, žalobou spísanou žalobkyňou dňa 06.09.2016 vedenej na Okresnom súde v Leviciach pod sp. zn. 9Csp/74/2016, zmluvou o revolvingovom úvere pod č. zmluvy (VS): XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.11.2014, rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 03.05.2019 sp. zn. 9Csp/74/2016 - 205, právoplatný dňa 12.06.2019, podstatným obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Levice pod sp. zn. 8Csp/62/2016 z neho najmä: žalobou, ktorá došla na Okresný súd Levice dňa 30.08.2016, zmluvou o revolvingovom úvere č. zmluvy (VS): XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.05.2014, rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 11.06.2019 sp. zn. 8Csp/62/2016 - 148, odvolaním žalovaného zo dňa 22.10.2019 proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 11.06.2019 sp. zn. 8Csp/62/2016 - 148, rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 9Co/21/2020 - 223.

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (účinný od 01.01.2019 do 20.07.2020) tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

12. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Súd na základe vykonaného dokazovania žalobe v celom rozsahu vyhovel.

16. Žalovaný veriteľ uzavrel so žalobkyňou ako dlžníkom písomnú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru pod č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.05.2014. Žalobkyňa ako spotrebiteľ podala na Okresný súd Levice žalobu, na základe ktorej sa zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu dňa 14.05.2014 stala predmetom súdneho prieskumu. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 8Csp/62/2016. Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 11.06.2019 pod sp. zn. 8Csp/62/2016 - 148 uložil veriteľovi PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1 535,84 eura do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a vo veci rozhodol rozsudkom Krajský súd v Nitre dňa 21.05.2020 pod sp. zn. 9Co/21/2020 - 223, pričom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 11.06.2019 sp. zn. 8Csp/62/2016 - 148 nadobudol právoplatnosť dňa 22.06.2020. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd vyhodnotil zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi stranami sporu dňa 14.05.2014 pod č. XXXXXXXXXXXX za bezúročnú a bez poplatkov. Z odôvodnenia tohto rozsudku je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f), i) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že termín konečnej splatnosti nie je súčasťou zmluvy, ale len „oznámenia veriteľa o schválení úveru“, ktoré nie je súčasťou zmluvy, pretože ide iba o oznámenie a nie o zmluvu a nie je podpísané žalobkyňou ako účastníkom zmluvy. Podľa odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd považoval ustanovenie o ročnej úrokovej sadzbe pri úvere so splatnosťou 42 mesiacov vo výške 69,53 % za neprimeranú zmluvnú podmienku a nekalú obchodnú prax žalovaného. Súd dospel k neplatnosti zmluvy v časti dojedanej odplaty, t. j. úročenia úveru vo výške 70,01 % ročne. Pre absenciu údajov o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru pre dôvod, že výška úrokovej sadzby je v rozpore s dobrými mravmi súd vyslovil právny záver v odôvodnení rozsudku, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že v zmluve je uvedená RPMN vo výške 70,01 %, ale tento údaj je uvedený nesprávne pretože v RPMN okrem úrokovej sadzby mali byť zahrnuté aj iné poplatky a tiež si nezapočítal žalovaný náklady v sume 215,75 eura.

17. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril a poukázal na to, že popiera splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.. Žalobkyňa neoznačila a ani nekonkretizovala porušenie ktorého práva alebo povinnosti jej zakladá nárok, ktorý si uplatňuje podanou žalobou. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu, ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje.

18. Žalobkyňa si svoj nárok uplatnila v konaní podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplata prumeraného finančného zadosťučinenia vo výške 400 eur.

19. Ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať prumerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Samotná povaha prumeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie. Je ale bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

20. Inštitút prumeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobkyňu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobkyni a ktorým žalobkyni spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody trestá a súčasne pôsobí preventívne.

21. Žalobkyňa ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými právnymi predpismi má právo aj na prumerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá. Vykonaným dokazovaním mal súd za nesporne preukázané, že žalobkyňa si úspešne v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 8Csp/62/2016 voči žalovanému uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv voči dodávateľovi, veriteľovi preukázaním, že tento realizoval výkon svojho práva zo spotrebiteľskej zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.05.2014, čím nesporne došlo k naplneniu hypotézy na priznanie prumeraného finančného zadosťučinenia. V zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z.. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. K tomu, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na prumerané finančné zadosťučinenie je postačujúca už len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zákona č. 250/2007 Z. z..

22. Žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľky a súd považoval nárok žalobkyne na prumerané finančné zadosťučinenie za dôvodný v celom rozsahu. Žalobkyňa zo zmluvy o revolvingovom úvere plnila, pričom žalovanému ako veriteľovi poskytla plnenie zodpovedajúce výške poskytnutého úveru vo výške 1 500 eur a žalovanému zaplatila celkovo sumu vo výške 3 035,84 eura. Inštitút prumeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktnie pridržiavať majetkovej ujmy, ktorá žalobkyni hrozila, resp. ktorá jej vznikla. Výšku finančného zadosťučinenia vo výške 400 eur súd považoval za prumeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa a skutočnosť, že žalobkyňa sa musela súdnou cestou domáhať vrátenia plnenia na základe zmluvných podmienok skoncipovaných žalovaným. Aj bez stanovenia kritérií výšky prumeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu satisfakčnú, funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči žalobcovi, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípade sa ho nedopustí v takej intenzite.

23. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 10.06.2013 spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom

a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

24. Vo vzťahu k vyššie citovanému zákonnému ustanoveniu zák. č. 250/2007 Z. z. možno uviesť, že ide o ustanovenie, ktoré neustanovuje žiadne kritériá na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie alebo ako treba určiť jeho výšku. Novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

25. Základným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, resp. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.09.2016 sp. zn. 6Cdo/389/2015).

26. V danom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva. Pokiaľ bol spotrebiteľ úspešný v predchádzajúcom právoplatnom spore pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný.

27. Je preukázané, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď žalobkyni predložil na podpis formulárovú zmluvu, ktorá nemala náležitosti predpísané zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských zmluvách. Žalovaný na základe takejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere získal od žalobkyne financie bez protihodnoty, ktorých vrátenia sa žalobkyňa právoplatne domohla v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 8Csp/62/2016. Podľa tohto rozsudku žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne vo výške 1 535,84 eura.

28. Tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa mala podať len jednu žalobu a neuplatňovať si nároky na primerané finančné zadosťučinenie v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13Csp/26/2020 a sp. zn. 13Csp/49/2020, súd nepovažoval za dôvodné.

29. Vo veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13Csp/26/2020 si žalobkyňa uplatnila od žalovaného nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia dňa 15.04.2020 kedy došla žaloba na súd na základe rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 3. mája 2019 sp. zn. 9Csp/74/2016 - 205, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.06.2019.

30. V tomto súdnom konaní došla žaloba Okresnému súde Levice dňa 08.07.2020 na základe rozsudku Okresného súdu Levice sp. zn. 8Csp/62/2016 - 148 zo dňa 11.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 22.06.2020. Ku dňu podania žaloby, t. j. k 15.04.2020 vo veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13Csp/26/2020 nebolo možné podať žalobu aj v tejto veci, nakoľko žalobkyňa podala žalobu v tomto súdnom konaní na základe právoplatného rozsudku dňom 22.06.2020 (rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 11.06.2019 sp. zn. 8Csp/62/2016 - 148). Rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 11.06.2019 sp. zn. 8Csp/62/2016 - 148 bol potvrdený Krajským súdom v Nitre dňa 21.05.2020 sp. zn. 9Co/21/2020 - 223 a spis sa vrátil Okresnému súde Levice dňa 16.06.2020. Žalobkyňa preto nemohla mať vedomosť dňa 15.04.2020 kedy podávala žalobu vo veci vedenej na OS Levice pod sp. zn. 13Csp/26/2020, že vo veci vedenej na OS Levice pod sp. zn. 8Csp/62/2016 bude spis vrátený tunajšiemu súdu dňa 16.06.2020.

31. Súd považoval nárok uplatnený žalobkyňou v tomto súdnom konaní za primeraný v celom rozsahu a preto žalobe vyhovel.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech a preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O výške trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (127 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na nariadenie exekúcie podľa osobitného zákona.